

[Tesdaupf.]

vegne sige klart fra. Vi vil ikke være med til en sådan forlængelse på et tidspunkt, da den sociale betydning af tilskuddet fremgår af den omstændighed, at hjælpen selv til en større familie for et år antagelig ikke vil overstige en tikroneseddel med den nuværende rugbrødspris. Den højtærede minister siger også i sin fremsættelsestale, at tilskuddet ikke betyder meget i dag for rugbrødsprisen; men — siger ministeren — man ved jo ikke, hvad der kan ske, og mener derfor, at loven kort sagt skal holdes i beredskab. Jeg synes, det er helt forkert; jeg synes, det må svække tilliden til regeringens dømmekraft med hensyn til, hvilke tilskud og hvilke restriktioner der overhovedet er nødvendige. Jeg synes, man rolig kan sige, at det er jo egentlig forbavsende, hvad vi kan bibeholde af ordninger, hvis disse ordninger bare skulle stå som et beredskab overfor tænkte ulykker og økonomiske forandringer. Et sådant beredskab har vi jo i virkeligheden i den regering og det folketing, vi har i landet. Beredskabet ligger netop i, at regering og folketing kan træde i funktion og give love, når det er nødvendigt, men sandelig ikke i at forlænge love og administrationsapparater, som der lykkeligvis ikke mere er brug for. Udfra denne betragtning siger mit parti klart nej til en forlængelse af rugbrødstilskuddet.

Om den anden del af lovforslaget, mælketilskuddet, vil mit parti gerne forhandle og beder om oplysninger i det udvalg, som jeg går ud fra bliver nedsat. Principielt må mit parti se sådan på det, at varen skal koste sin ægte pris, når vi har normale tilstande her i landet, og man kunne med rette spørge: Hvis vi ikke har normale tilstande i dag, 9 år efter krigens afslutning og med den prisudvikling, der har været, hvornår har vi det så?

Jeg erkender på den anden side, at den del af lovforslaget, der angår mælketilskuddet — et tilskud, som andrager 7—8 øre pr. l mælk og, skal vi sige, 40—50 kr. om året for en familie — stadig er en social foranstaltning af ikke ringe betydning. Mælk er jo et meget vigtigt næringsmiddel, efter min mening det bedste og vigtigste, vi overhovedet har, og mælk er heldigvis også uden tilskud et billigt næringsmiddel i Danmark i sammenligning med de fleste andre lande. Dette

må man tage i betragtning, men man må også tage i betragtning, at tilskuddet dog til syvende og sidst skal betales af forbrugerne. Men jeg kan med henvisning også til mit partis stilling, sådan som den blev tilkendegivet under den økonomiske og skattepolitiske debat, udtale, at vi tilsigter vor medvirken med hensyn til denne del af lovforslaget. Vi vil i udvalget gøre vort arbejde udfra vort hovedsynspunkt, at vi ønsker en afvikling af mælketilskuddet, og at vi i den øjeblikkelige situation, hvori vi befinder os, meget gerne ønsker en begyndende afvikling. Hurtigheden, hvormed en sådan afvikling kan ske, vil bl. a. afhænge af, hvordan de stedfindende skatteforhandlinger forløber. Og i så henseende vil jeg gerne sige, at f. eks. vil en forøgelse af de personlige fradrag, som vi har foreslået, altså en skattelettelse, give en bedre mulighed for afvikling af mælketilskuddet. Men jeg kan i hvert fald, hvad denne del af lovforslaget angår, på mit partis vegne tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg kan anbefale den del af lovforslaget, der tilsigter fortsættelse af tilskuddet til mælkeprisen. Jeg mener, det er en rimelig og nyttig foranstaltning, at mælketilskuddet opretholdes, mælk er et vigtigt næringsmiddel i alle hjem. Da forslaget sidst var til drøftelse her i tinget, gjorde mit parti, hvad vi formåede for under de givne forhold at skaffe befolkningen så billig mælk som muligt, og jeg tror, det var en fornuftig foranstaltning.

Hvad angår tilskuddet til rugbrødsprisen, har vi jo været nær ved et punkt, hvor det af sig selv ville bortfalde. Venstres ærede ordfører efterlyste vort standpunkt til en afvikling og anførte, at vi havde sagt, at den naturligste måde at afvikle disse ting på var at gøre det i en prisfaldstid. Ja, og derfor ville det være gået ganske af sig selv, hvis vi var blevet stående ved den rugpris, vi havde for et par måneder siden; så ville tilskuddet være bortfaldet af sig selv, og det havde været en naturlig afvikling. Nu har der imidlertid fundet en stigning sted i rugprisen, og det er jo formentlig også grunden til, at den højtærede landbrugsminister vil opretholde tilskuddet.

I sin fremsættelse har ministeren selv givet udtryk for visse betænkeligheder og